

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.110/2012/4.szám

A Kúria az ügyvivő főtitkárok által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Budapesti Rendőr-főkapitányság alperes ellen illetmény-különbözet megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 6.M.5215/2008. szám alatt indított és a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 22-én kelt 59.Mf.636.669/2010/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 59.Mf.636.669/2010/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.5215/2008/9. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 50.000 (ötvenezer) forint együttes első- és másodfokú bírósági, valamint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az első- másodfokú bírósági és felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1994. november 1-jén létesített szolgálati viszonyt az ORFK Köztársasági Őrezred állományában objektumőr beosztásban, majd 1999. június 1-jétől az alperes Közrendvédelmi Főosztály Szakszolgálati Osztály kutyás állományába került áthelyezésre II/II. járőr (kutyavezető) beosztásba, utóbb 2004. szeptember 1-jétől a BRFK Közbiztonsági Szervek Közrendvédelmi Főosztály Szakszolgálati Osztály kutyás állományában változatlan besorolással végezte munkáját 2008. március 31-ig. Kutyavezető bizonyítványt 1999. március 14-én szerzett.

A felperes szolgálati panaszát, amelyben II/III. besorolásba való beosztását és elmaradt illetmény-különbözet megfizetését kérte, az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője határozatával elutasította.

A munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetében a felperes elmaradt illetmény-különbözet megfizetésére - 2005. július 15-től 2008. március 31-ig 1.382.014 forint - kérte az alperest kötelezni azzal, hogy mint kutyavezetőt a II/III. besorolás illeti meg. Hivatkozott a kutyavezető képesítésére, valamint arra, hogy a szolgálati ideje több mint felét kutyával látja el, kutyavezetői pótlékot is folyósítanak részére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.5215/2008/9. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek bruttó 1.382.014 forint illetmény-különbözetet, valamint annak 2006. november 15-től számított késedelmi kamatát, továbbá 70.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában a munkaügyi bíróság hivatkozott a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 103. § (1) és (3) bekezdésére, valamint a Hszt. végrehajtására kiadott 140/1996.(VIII.31.) Korm. rendelet (Kr.) 52. § (1) bekezdésére, amely szerint kutyavezetői pótléokra jogosult, aki szolgálati kutyával folyamatosan foglalkozik, arról gondoskodik és vele szolgálati tevékenységet lát el. Ezen túlmenően hivatkozott a Magyar Köztársaság Rendőrsége Kutyás- és Lovas Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 15/1995.(IX.28.) ORFK utasítás (ORFK utasítás) II. fejezet 5. pontjára, amely rendelkezik a rendőrség állományában rendszeresített szolgálati kutyáról. Az utasítás 11. pontja szerint pedig rendőr kutya vezető az lehet, aki az ORFK kutyavezető-képző iskolán részt vett a beosztásának megfelelő képzésen, eredményes vizsgát tett és a beosztásához szolgálati kutyát rendszeresítettek. Az utasítás 27. pontja úgy rendelkezik, hogy csak az a rendőr vezényelhető szolgálati kutyával szolgálatba, aki szakképzett kutyavezető és akinek a beosztásához képzett szolgálati kutyát rendszeresítettek. A perben a felek között nem volt vitatott, hogy a felperes beosztásának elnevezése a perbeli időszakban járőr (kutyavezető) volt. Az sem volt vitatott a perben a felek között, hogy a felperes a kutyavezetői képzésen részt vett, ott eredményes vizsgát tett és beosztásához szolgálati kutyát rendszeresítettek. Az utasítás III. fejezetének 11. pontja szerint mindezen feltételek teljesülése esetén a rendőr kutyavezetőnek minősül, részére ezért az alperes kutyavezetői pótlékot is folyósított. Ezen pótlék pedig csak kizárólag kutyavezetőknek járt. A felperes képesítése egyértelműen kutyavezetőnek azonosítja be és csupán ezen képesítés birtokában végezhetette munkáját. Erre tekintettel a bíróság a

felperes esetében a szolgálat ellátásának konkrét körülményeit és végzettségét vette figyelembe, nem pedig az alperes által alkalmazott beosztás megnevezését, figyelemmel arra, hogy a felperes a feladata ellátása, a járőrözés közben kutyavezetői feladatokat látott el, ezért a II. besorolási osztályból a III. beosztási kategóriához tartozó magasabb szorzó illette volna meg.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság 59.Mf.636.669/2010/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a tényállás pontosítása mellett lényegében indokainál fogva hagyta helyben, kiemelve azt, hogy a felperes szolgálati ideje egészét - néhány eseti feladattól eltekintve - szolgálati kutyával együtt teljesítette. Az ahhoz szükséges olyan képesítéssel rendelkezett, amelyek a járőri beosztás feltételét egyébként nem képezték. Ezen túlmenően a felperes munkaköri kötelezettsége volt a kutya bemutatáson való részvétel is, ami szintén nem járőri feladat. Ugyanakkor az alperes állította, de nem igazolta, hogy a felperes szolgálati feladatai a kutyavezetői beosztásban szolgálatot teljesítő munkaköri feladataitól eltértek. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes a szolgálati feladataiból adódóan kutyavezetőnek minősült, ebből a szempontból meghatározó jelentőséggel bírt a beosztásához rendszeresített szolgálati kutya. Az a körülmény, hogy ezt a járőr beosztáson belül teljesítette, nem eredményezi a kutyavezetői beosztásra előírt besorolási feltételek módosulását. Mindezek alapján a kutyavezetői pótlék mellett a felperes besorolásának is ezt a munkavégzést, tevékenységet kell kifejezésre juttatni.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel törvénysértésre hivatkozva és a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint a jogerős ítéletnek az elsőfokú bírósági ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Felülvizsgálati kérelmének indokai szerint a beosztásba kinevező állományparancs, munkaköri leírás alapján megállapítható, hogy a felperes mindvégig járőr beosztásban teljesített szolgálatot a perbeli időben és egyben a járőr beosztásához rendszeresített II. besorolási osztály II. beosztási kategóriába nyert besorolást. A kinevezési állományparancsban - az állomány táblában rendszeresített beosztások besorolásának és megnevezésének megfelelően - „járőr (kutyavezető)” beosztás került feltüntetésre, amely tartalmazta ugyan a kutyavezető megnevezést, de itt csupán arra szolgált, hogy a szakterület jellegére utaljon. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes 2008. április 1-jei hatállyal ebből a beosztásból a BRFK Bűnügyi Technikai Osztály Szemle és Technikai Alosztály V. állományába, II/V. besorolású technikus, rendőr főtörzs zászlós rendfokozattal rendszeresített beosztásba került kinevezésre és egyúttal intézkedés történt a rendfokozati illetmény-különbözet megtérítésére is. Ha a perbeli időben III. besorolású rendfokozattal számolnák el az illetményét,

akkor az utólag beállt visszamenőleges előléptetés feltételei nem álltak volna fenn.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályban tartását kérte azzal, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság indokainál fogva helytálló döntést hozott, helyesen ítélte meg a másodfokú bíróság azt, hogy a felperes a szolgálati feladataiból adódóan kutyavezetőnek minősült, szolgálati feladatai szempontjából meghatározó jelentőséggel bírt a beosztáshoz rendszeresített szolgálati kutya. A szolgálati jogszabályi rendelkezések által körülírt kutyavezetői beosztásnak megfelelően látta el szolgálatát. A képzettség, a feladatok, a felelősség szempontjából az előírt jogszabályi követelményeknek megfelelt, a kutyavezetői pótlék mellett mindezek alapján besorolásának e körülményt is kifejezésre kellett volna juttatnia. Utalt a Hszt. 103. § (1) bekezdésében és a Kr. 52. § (1) és (2) bekezdésében írt rendelkezésekre.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Tény és a perben az alperes sem vitatta, hogy a felperes képzettségénél fogva megfelelt a Magyar Köztársaság Rendőrsége Kutyás és Lovas Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 15/1995.(IX.28.) ORFK utasítás (továbbiakban ORFK utasítás) III. fejezet 11. pontjában előírt feltételnek, mely szerint rendőr kutyavezető az lehet, aki az ORFK Kutyavezető-képző Iskolán részt vett a beosztásának megfelelő képzésen, eredményes vizsgát tett és a beosztásához szolgálati kutyát rendszeresítettek. Az alperes a felperes részére az ORFK utasítás II. fejezet 5. pont a) alpontja és 27. pontja szerint szolgálati kutyát biztosított és a Kr. 52. §-a alapján részére kutyavezetői pótlékot folyósított.

Az irányadó tényállás szerint a felperes járőr (kutyavezető) beosztásra kapott kinevezést, és nem a hivatkozása szerinti kutyavezető beosztásra. A perbeli időszakban tehát a beosztása járőr volt és a munkaköri leírása alapján is megállapíthatóan ténylegesen a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr és Őrszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 22/1997.(XI.18.) ORFK utasításban (továbbiakban Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatban) meghatározott járőrszolgálati feladatokat látott el, melyeket szolgálati kutyával teljesített.

Valamely végzettség (képesítés megszerzése) meghatározott beosztás betöltésének feltétele. Ugyanakkor abból, hogy a hivatásos állomány tagja végzettsége más beosztásba való kinevezésre is alapot adna, még nem következik a magasabb besorolásra, illetve magasabb

besorolás szerinti illetményre való alanyi jogosultsága. Következésképp a felperes kutyavezető képesítéséből, és abból, hogy a szolgálati feladatait szolgálati kutyával látta el, még nem következik az, hogy a beosztása a kinevezésétől, a munkaköri leírásában foglaltaktól és a ténylegesen ellátott szolgálati feladataitól eltérően a II. besorolási osztályba és III. beosztási kategóriába tartozó kutyavezető volt. A besorolást ugyanis nem a képesítés, hanem a kinevezés, a ténylegesen ellátott szolgálati feladatok, a szolgálat ellátás konkrét körülményei határozzák meg.

A jogerős ítélet helyesen értékelte perdöntő körülményként, miszerint a felperes az alperes Közrendvédelmi Főosztály Őr és Kísérőőr Szolgálati Osztály Kutyás Alosztály állományában teljesített szolgálatot, ahol kutyavezető státusz nem volt. A felperes a munkaköri feladatait közterületen és nyilvános helyeken látta el. A munkaköri leírása szerint kutyás járőri feladatokat kellett ellátnia, részt vett a biztosítási feladatokban szolgálati kutyával és anélkül. Napi feladatait a járőr útiránytervek, biztosítási tervek, a napi szolgálatparancsnok napi eligazítása alapján végezte. Feladatai alapvetően a járőrszolgálat feladataival voltak egyezők, annyiban volt speciális, hogy szolgálati kutya volt mellé rendelve, esetenként kutyabemutatót kellett vennie.

A Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat I. fejezet 3. pontja értelmében a járőrszolgálat többféle módon teljesíthető („gyalogosan, gyalogosan szolgálati kutyával, szolgálati lovon, kerékpárral, segédmotoros-kerékpárral, motorkerékpárral, gépkocsival, vízi-, légi-, vagy különleges járművel, illetőleg kombinált módon”), ezért tartalmazza a felperesi kinevező parancs a járőr beosztás megnevezés mellett zárójelben a szakterületi jelleg megjelölése céljából a kutyavezető megjelölést.

A járőr-kutya vezetésével az ORFK utasítás 40. pontja értelmében nemcsak a kutyavezető, hanem a járőrvezető, a járőr és a körzeti megbízott beosztásban lévő rendőr is megbízható. A szolgálati kutyával való szolgálatellátás ezért nem kizárólag a kutyavezető beosztáshoz kapcsolódik és a szolgálati kutyával való szolgálatteljesítésből adódó felperes által hivatkozott többletfeladat ellentételezését a kutyavezetői pótlék folyósítása biztosítja. Ez azonban nem ad jogalapot arra, hogy a besorolása is megváltozzon és az alaptevékenység helyett egy olyan besorolásba kerüljön (kutyavezető), ami nem felel meg az egyébkénti feladatkörének, kiemelve azt, hogy az adott szervezeti egységnél ilyen beosztás nem is volt.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Hivatkozik a

Kúria arra, hogy ugyanilyen értelemben foglalt állást és fejtette ki jogi érveit az Mfv.II.10.013/2012/4. számú, ugyanilyen tárgyban folyamatban volt perben is.

A Kúria a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alperesnek az elsőfokú, a másodfokú eljárásban, valamint a felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére.

Az elsőfokú és a másodfokú bírósági, valamint a felülvizsgálati eljárás illetékét - a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel, ami a 73/2009.(XII.22.) IRM rendelet alapján a rendelkezésre álló adatok alapján megillette - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. március 18.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő